

ISTEN MINDENT TUD HASZNÁLNI

Kispál Csilla

Amint Ruksid az országba érkezett, az első dolga volt, hogy megszabaduljon a nevetséges, bő keleti viselettől. Farmert és bőrdzsekit vett megtakarított pénzéből és magára a legnagyobb tetoválást, amit csak lehetett. A hatalmas rajz beborította az egész mellkasát és hasát. Fogalma sem volt róla, mit ábrázolt, nem is érdekelte, mégis nagyon büszke volt rá. Nem keveset szenvedett és költött miatta, de úgy érezte megérte. Végre szabad volt. Nem kötötték a fojtogató családi és vallási hagyományok. Loban... Egy ország, ahol oda ment, ahova akart, arra nézett, akire akart, nem kellett odafigyelnie, hogy milyen papírba törölte a feneked, mindkét kezével megfoghatta az ételt, nem kellett naponta ötször hasra vágódnia, böjtölnie, mecsetbe járnia és főleg ahol a lányok nem hordanak csadort. Mindenki járhatott szórakozni, aki nagykorú volt. Loban, egy ország, ahol szemközt köpték, aki színesbőrű volt, ahol a keleti ember másodrangú állampolgárnak számított, ahol lenézték az akcentusa miatt, ahol a külvárosok nyomornegyedeiben jutott csak hely neki és az is nagy csoda volt, hogy felvették egy gyárba segédmunkásnak. Ezen a helyen a bevándorlók között megszűntek a történelmi és nemzeti ellentétek. A gettóokban együtt élt kelet és dél minden nemzetisége izgalmas, új, színes kavalkádót hozva létre. Persze egy ilyen helyen mindig nagy a mocskok minden értelemben. A város előljárósága nem nagyon törte össze magát a bevándorlónegyed közbiztonsága és köztisztasága érdekében. Ezért a lakók kénytelenek voltak maguk rendet tartani mindkét fronton. Az alvilág és a dzsungel törvényei uralkodtak a külvárosban. Sötétedés után nem volt ajánlatos utcára lépni. Persze az a környék nappal sem volt biztonságos. Bandák rótták a koszlott utcákat a düledező épületek között. Mindennaposak voltak a csetepaték, leszámolások, merényletek. Virágzott a drogcsempészet, a fegyver- és emberkereskedelem. A gettólakók folytonosan szenvedtek a lobani galerik zaklatásaitól is. A fajgyűlölők kedvenc vadászterepe volt a környék. Gyarkan portyáztak ott, gyűjtogatva, erőszakoskodva. Sok gyilkosságot követtek el, ám a rendőrség semmit sem tett megfélemezésükre. A hallgatólagos vélemény az volt, hogy a nincstelen, iskolázatlan bevándorlók csak gondot okoztak az országnak, rontották a foglalkoztatottsági és közbiztonsági mutatókat. Szóval menjenek haza. Ide érkezett Ruksid. Szerencséjére viszonylag könnyen beilleszkedett. Ambíciózus fiatal volt, lelkiismeretesen, keményen dolgozott. Lakást, kocsit akart. Dolgozni mindig pontosan bement és feladatát lelkiismeretesen elvégezte. A legjobb munkások közé tartozott. Nagyon hamar megtanult lobaniul. Irni is. Nem kellett esti iskolába járnia, mint a többieknek. Ragadt rá a tudás. Élénk agyú, jó fejű, tanulékony fiatalember volt. Persze ez nem akadályozta meg abban, hogy bevándorló barátaival szórakozni járjon. Balhéből direkt a fehér negyedek klubjaiba mentek. Lobani lányokkal ismerkedtek, akiknek imponált a polgárpukkasztás. Az ilyeneknek tetszett, hogy 'színesekkel' mutatkozzanak, velük táncoljanak, járjanak. Olyan hobbyféle volt számukra. Ruksid nem bánta. Minden nap más lánnyal ébredt az ágyban, sokszor maga sem tudta hol. Egy éjszakai züllés alkalmával épp kilépett a mulatóhely ajtaján, erősen kaptatosan, egy leányzóval karján, amikor hirtelen hatalmas ütést érzett tarkóján. Elvesztette eszméletét. Egy száguldó motor hátsó ülésén ébredt fel megkötözve. Ijedten forgatta fejét. A tetetőbe vezető úton a gyér utcai megvilágításban borzalmas látvány bontakozott ki előtte. Egy motoros galeri halálfejes dzsekikben, pólókban, fordított keresztekkel. Egy sátánista banda rabolta el. Felpillantott az égre. Telihold volt. Kétségbeesetten idézte fel film és könyvélményeit. - Te jó ég! Telihold van! Ezek ki fognak nyírni! Kitépik a tetves szívemet! Nem akarok húszévesen megdőgleni! Ez igazságtalanság! - kapkodta fejét. Megpróbálta magát kitépni a kötelékből, de nem sikerült. - Azonnal engedjete el! Nem akarok megdőgleni! - kiabálta feszengve. A többi motoros hangosan röhögött. - Nicsak, milyen eleven a kicsike! De nem sokáig! Hamarosan mész a levesbe! Kitépjük a szívedet és megisszuk a véredet, bevándorló patkány! Odaérkeztek a protestáns temetőhöz. A környék teljesen elhagyatottnak tűnt. A kerítésen volt egy lyuk. Annál megálltak. Ruksid nem hagyta magát, mégis átpréselték rajta. Próbált zajt csapni. Még hangosabban kiabált. - Pofa be! - dörrent rá a bandavezér és intett egy tagnak. Az odament Ruksidhoz és egy vastag szigetelőszalaggal beragasztotta a száját. A sátánisták leszálltak motorjaikról és kezeinél, lábainál fogva megragadták az erőteljesen védekező keleti fiút. Odahurcolták egy sírkövhöz, rálökték az előtte levő fekvő kőlapra. A főnök közben ácskapcsokat vert a földbe. Így olyan lett a sír, mint egy áldozati oltár. Az ácskapcsokhoz erősen kipányválták Ruksidot. A vezér eszelősen röhögni kezdett és elővett a motorja oldalán levő szegecselt bőrtrarisznyából egy csomagot. Ruksid kétségbeesetten pillantott a föléje hajoló motoros kezére. Hatalmas vadászkes villant meg a levegőben. Mindegyik sátánfajzat ott tülekedett fölötte. Látni akarták a haláltusáját. Egyikőjük már nem bírta túrtöztetni magát és erőteljes mozdulattal letépte Ruksidról a pólóját. Ebben a pillanatban mindannyian megmerevedtek. Ijedten bámultak Ruksid mellkasára. Babonás félelemmel hátráltak el tőle. Aztán minden magyarázat nélkül azonnal motorra szálltal és otthagyták. Ruksid az izgalomtól elalélt. Hajnalban tért magához. - Csoda volt! - ismerte fel. - Isteni csoda! Ki más mentett volna meg engem a sátánistáktól, mint Maga Isten? Wow! Új életet adott nekem! Könnyei eleredtek és keveredtek a Langyosan permetező, áldott, lobani esővel. A fiú hangokra lett figyelmes. Feszengni kezdett, hogy észrevetesse magát. Szerencséjére már világos volt. A család felfigyelt rá. Odamentek hozzá. Az apa az egyik fiú kezébe nyomta a nála levő vizesvödört. Odament a sírhoz és eloldozta Ruksidot... Ruksid később elvégezte a Teológiai Akadémiát. Családot alapított. Lelkipásztor lett. Feleségével és gyermekeivel

együtt járta a világot és hirdette az evangéliumot. Isten hatalmasan használta őt és megáldotta szolgálatait. Sok évvel megtérése után visszajött Lobanba, ahhoz a helyi gyülekezethez, amelynél fiatal hívő éveit töltötte. A külvárosi keresztény közösség egy bibliai előadás sorozatnak adott helyet, amelyre Ruksidot is meghívták előadónak. Az első alkalommal elmesélte megtérését, sztoriját a sátánistákkal. A történet osztatlan sikert aratott. Egy ember a hallgatóságból szólásra jelentkezett. - Nos, pásztor, a te megtérésed az enyém is és még másik három barátomé. Tudnod kell, hogy én téptem le rólad akkor a pólódat...a mellkasodon és a hasadon megjelent a kereszt és az a felirat, hogy 'JÉZUS ÉL!'. Azt hittem, hogy a drog okozta. De a többiek is látták! Még aznap mindannyian elfogadtuk az Urat Megváltónknak.

Forrás: www.keresztenydalok.hu